

tilfælde, hvor fjernkommunikationsmidlet er taletelefoni.

Bestemmelsen vedrører tilfælde, hvor den erhvervsdrivende ringer til en forbruger som led i et system for fjernsalg. Bestemmelsen vil navnlig have betydning i de tilfælde, hvor der efter udkastets § 6, stk. 2, er adgang til at rette uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren, men vil også have betydning i tilfælde, hvor forbrugeren har bedt om at blive ringet op af den erhvervsdrivende.

Ved siden af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2, vil endvidere fortsat gælde markedsføringslovens § 6 a, stk. 5, hvorefter den erhvervsdrivende ved den første henvendelse til forbrugeren skal oplyse forbrugeren om retten til at frabede sig uanmodede henvendelser fra den erhvervsdrivende.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.3.

Til stk. 3. Efter stk. 3 skal de i stk. 1 nævnte oplysninger gives i rimelig tid, inden der indgås en aftale, og oplysningerne skal være klare, tydelige og forståelige. Det skal fremgå klart, at oplysningerne gives med henblik på indgåelse af en aftale, og oplysningerne skal gives på en måde, som er egnet under hensyn til den anvendte kommunikationsteknik, og som tager særligt hensyn til umyndige personer.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 11, stk. 2, der gennemfører indledningen til artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i det generelle fjernsalgsdirektiv.

Til § 12

Bestemmelsen fastlægger kravene til den information, som den erhvervsdrivende på varigt medium skal give snarest muligt efter indgåelsen af en fjernsalgsaftale vedrørende en vare eller en ikke-finansiell tjenesteydelse.

Til stk. 1-3. Efter *stk. 1* skal der, hvis der indgås en fjernsalgsaftale om en vare eller en ikke-finansiell tjenesteydelse, ske meddelelse af de oplysninger, der er nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1-5, på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren har adgang til, medmindre forbrugeren allerede har modtaget oplysningerne på denne måde.

Efter *stk. 2* skal den erhvervsdrivende endvidere på den i stk. 1 anførte måde give nogle yderligere oplysninger på varigt medium. Der skal bl.a. gives oplysning om betingelserne for brug af foreliggende garantitilsagn og reparations- og vedligeholdelsesservice og om eventuel fortrydelsesret efter loven og i givet fald fortrydelsesfristens begyndelsestidspunkt og va-

righed samt betingelserne for og fremgangsmåden ved brug af fortrydelsesretten.

De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger skal efter *stk. 3* gives snarest muligt efter aftalens indgåelse. Ved køb af varer, der skal overgives til forbrugeren, skal oplysningerne meddeles senest ved overgivelsen.

Disse bestemmelser svarer stort set til de gældende regler i forbrugeraftalelovens § 11 a, stk. 1-3, der er en gennemførelse af artikel 5, stk. 1, i det generelle fjernsalgsdirektiv. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.3.

I forhold til den gældende regel indeholder forslaget bl.a. den ændring, at der i medfør af det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, tillige skal gives oplysning om fortrydelsesfristens begyndelsestidspunkt. Der henvises til lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 3, hvorved der indføres et tilsvarende krav i relation til fjernsalgsaftaler om finansielle tjenesteydelser, dog at der er tale om et forudgående oplysningskrav.

Vedrørende begrebet varigt medium bemærkes det, at der i modsætning til det generelle fjernsalgsdirektiv er indeholdt en definition på begrebet i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, jf. direktivets artikel 2, litra f.

Uanset denne forskel må det antages, at kriterierne for, om der er tale om et varigt medium, er de samme efter de to direktiver, og at der således ikke er tilsigtet nogen ændring af begrebet i forbindelse med vedtagelsen af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Den fastlæggelse af begrebet, der er sket i bemærkningerne til lov nr. 442 af 31. maj 2000 i forbindelse med gennemførelsen af det generelle fjernsalgsdirektiv, jf. Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5938 og s. 5959, svarer således i det væsentlige til de kriterier, der er opstillet i definitionen i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og i betragtning 20 i dette direktivs præambel.

I takt med den teknologiske udvikling vil flere tekniske indretninger dog kunne opfylde betingelserne for at blive anset for et varigt medium - dvs. betingelserne om mulighed for *lagring* og *reproduktion* i en *rimelig periode* af de *personligt* modtagne oplysninger. Som eksempel på indretninger, der opfylder kravene til et varigt medium, kan nævnes disketter, e-mail og – forudsat at de ovennævnte kriterier er opfyldt – WEB-sider på internettet og med tiden også mobiltelefoner.

Det beror på en konkret vurdering, om betingelserne er opfyldt. Generelt kan det dog anføres, at en almindelig mobiltelefon, der alene kan modtage SMS-beskeder (Short Message Service, der indeholder